

en senere erhverver af gælds brevet, uanset at erhververen var i god tro, dvs. ikke havde kendskab til eller burde have haft kendskab til den indsigelse, der gøres gældende med hensyn til udstedelsen af gælds brevet.

Blandt de indsigelser, der ikke fortrænges af en senere erhverver i god tro, findes bl.a. indsigelser om mindreårighed, tinglyst umyndiggørelse, lavværgeomål og manglende fornuft, jf. myndighedslovens § 65.

Som følge af forslaget i værgemålsloven om, at kun personer, der er under værgemål efter værgemålsloven § 6, og unge under 18 år, der er under værgemål, ikke selv kan forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, foreslås bestemmelsen i § 17 ændret, således at indsigelser om lavværgeomål udgår af bestemmelsen.

Det vil således ikke kunne gøres gældende som en såkaldt »stærk« indsigelse, at et gælds brev er udstedt af en person, der alene er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgeomål efter værgemålslovens § 7, idet sådanne personer bevarer deres retlige handleevne.

Bestemmelsen i den gældende regel i gælds bretslovens § 17 om, at udstederens manglende fornuft, jf. § 65 i lov nr. 277 af 30. juni 1922 (myndighedsloven), kan påberåbes over for godtroende erhververe, foreslås bevaret, idet der dog i stedet henvises til reglen i værgemålslovens § 46, der afløser bestemmelsen i myndighedslovens § 65.

Denne bestemmelse indebærer, at det også for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller § 7, vil kunne gøres gældende som en »stærk« indsigelse, at den pågældende manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, såfremt betingelserne herfor i værgemålslovens § 46 anses for opfyldt.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 156, hvor spørgsmålet om ændring af gælds bretslovens § 17 er nævnt.

Til § 6

Erstatningsansvarsloven

Det foreslås, at reglerne i myndighedslovens § 63 om erstatningsansvar for børn under 15 år og i myndighedslovens § 64 om sindssyges erstatningsansvar overføres til erstatningsansvarsloven, idet myndighedsloven, der ved § 53 i forslaget til en ny værgemålslov fremover foreslås kaldt lov om forældremyndighed og samvær, herefter alene bør indeholde regler vedrørende forældre og børn.

Bestemmelserne indsættes i erstatningsansvarslo-

ven i den nugældende affattelse. Retstilstanden på dette område ændres således ikke.

Det foreslås dog, at udtrykket »åndssvaghed« ændres til »hæmmet psykisk udvikling«, hvilket er i overensstemmelse med den sprogbrug, som anvendes i dag. Der er ikke herved tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 355-357 og side 403.

Til § 7

Lov om fonde og visse foreninger

Det følger af de gældende regler i § 12 og § 24 i lov om fonde og visse foreninger, at en fonds bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisor skal være myndige.

Bestemmelserne foreslås som følge af de nye former for værgemål, der indføres ved værgemålsloven, ændret, således at det tillige bliver en betingelse for at være bestyrelsesmedlem, direktør eller revisor i en fond, at den pågældende ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgeomål efter værgemålslovens § 7.

Til § 8

Ægteskabsloven

Til nr. 1

Ved værgemålslovsforslaget § 1, stk. 1, 1. pkt., foreslås det som noget nyt, at unge under 18 år, der har indgået ægteskab, bliver myndige. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger afsnit 11.2.1. til værgemålsloven, er der imidlertid situationer, hvor det ikke er fuldt forsvarligt, at den unge ved giftermålet selv får rådighed over sin formue, men hvor det alligevel er rimeligt at give tilladelse til ægteskab.

Det foreslås derfor, at statsamtet ved en afgørelse om tilladelse til ægteskab til en ung under 18 år kan fastsætte vilkår om, at den unge skal forblive under værgemål, indtil denne fylder 18 år.

Bestemmelsen, som må antages at få et meget begrænset anvendelsesområde, vil formentlig kun blive aktuel, hvis der er tale om at meddele tilladelse til ægteskab som følge af, at parret har eller venter barn sammen. Der skal endvidere foreligge særlige forhold, som gør det betænkeligt, at den unge selv kan råde over sine økonomiske forhold, f.eks. at denne har en større formue, som ikke kan forventes administreret forsvarligt af den unge eller under medvirken af ægtefællen.

Statsamtets afgørelse om at fastsætte vilkår om den unges fortsatte umyndighed efter indgåelsen af ægteskab kan påklages til Civilretsdirektoratet.